

DE INVALBRUID

Blijspel in twee bedrijven

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE INVALIDBRUID** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2010 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

AREND – JAN: Gewoon type.

VICTOR: Verwijfd, zorgzaam type. Heeft hart op de juiste plek.

ANNEMIJN: Ex- vriendin van AJ. Heeft het hoog in de bol, materialistisch type.

KARLIJN: Collega van AJ. Volkstype, wat in uitdrukking komt in woord/gebaar en kleding (*de rol van Karlijn kan in het plaatselijk dialect gespeeld worden, ze doet wel moeite om ABN te spreken*)

EMMA BEEMSTERBOUW: Moeder van AJ. Omhoog gevallen type.

DECOR:

Huiskamer. Inrichting redelijke luxe. Duidelijk een “mannenhuishouden” Links deur opkomst, rechts voor deur keuken, rechts achter deur kast. In de achterwand balkondeuren. Zeker bank, tafeltje tv. Verdere aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat is de lege, rommelige, huiskamer te zien. Op het tafeltje staan vele bierflesjes)

AREND-JAN: *(op deur opkomst, gekleed in boxersshort, t-shirt, haren door de war, duidelijk pas wakker, uitrekken)* Goh, wat een nacht. *(loopt naar de tuindeuren, kijken)* O, het zonnetje schijnt al op zijn best, beloofd weer een mooie dag te worden, Da's mooi en zeker in het weekend. *(rekt zich uit, kijkt op horloge)* O, nee, al zo laat? Nou ja, dat kan niet anders na gisteravond. Wat was me dat een wedstrijd zeg. Lang geleden dat ik zo genoten heb van het voetbal. Net zoals van de drank en m'n vrienden. Nu eerst maar eens douchen en dan aankleden en dan deze ravage eens op gaan ruimen.

VIKTOR: *(op deur opkomst, rondkijken)* Ach nee he, moet je toch eens kijken wat jullie gister een rotzooi gemaakt hebben.

AREND-JAN: We hebben gisteren naar het voetbal gekeken.

VIKTOR: O, dat opruimen van jou ken ik wel. *(pakt flesje op en zet het ergens anders neer)* Dat noem jij al opruimen. En dan heb ik het nog niet eens over de stank.

AREND-JAN: *(verbaasd, ruikt onder oksels)* Stank? Im zei toch dat ik ga douchen.

VIKTOR: Ik bedoel de stank van de drank en de sigaretten. Er moet nodig gelucht worden hier. *(naar tuindeuren en open gooien)* Zo, dat is tenminste al een begin.

AREND-JAN: *(rilt)* Man, da's koud. Zo op het eerste oog lijkt het mooi weer maar met die deuren open is het koud. Straks vat ik nog een koutje. *(hoest gemaakt)*

VIKTOR: Niet aanstellen mannetje. Vooruit ga je aankleden dan begin ik al met opruimen.

AREND-JAN: Viktor m'n jongen je bent een schat.

VIKTOR: Ja, ja, ik weet het alleen niet van jou. Ik... *(geluid van een berichtje)*

AREND-JAN: Dat lijkt op een berichtje.

VIKTOR: *(haalt telefoon uit zak, kijken)* Niet van mij.

AREND-JAN: Dan moet ik het zijn. Maar waar is mijn telefoon eigenlijk?

VIKTOR: Welja, nu weet hij niet meer waar zijn telefoon is. *(zucht)* Dat wordt dus zoeken. *(beiden zoeken, na enige tijd vindt V hem)*

VIKTOR: *(telefoon omhoog)* En wat hebben we hier ergens tussen deze rotzooi? Ik vind het al knap van mezelf dat ik hem gevonden heb. Hier jongens kun je je berichtje lezen.

AREND-JAN: *(pakt telefoon aan en leest)* Ik snap er niets van. Ik begrijp er niets van wat er staat.

VIKTOR: Ook dat nog. Nu zijn je hersens ook nog aangetast. Komt natuurlijk van al die drank. Kom hier dan zal ik eens kijken. *(pakt telefoon en gaat lezen)*

AREND-JAN: Nou? Kun jij er wel wijs uit? Ik denk dat het een gewone reclameboodschap is. Zoiets als op de computer. Hoe heet dat ook weer? Als je die reclame binnen krijgt waar je niks mee kunt?

VIKTOR: Je bedoelt spam? Nee, nee dat is er nog niet op de telefoon maar wacht eens. Eens kijken..... *(mompelt zachtjes voor zich heen en hoofdschuddend)* Ik denk dat ik weet wat er staat.

AREND-JAN: Nou da's knap. En wat staat er volgens jou dan?

VIKTOR: *(nog even lezen)* Nou ik denk. *(voorleesstem)* Ik kom eraan. Moet je spreken. Lang niet gezien. Ben vroeg bij jou. Blijf een paar dagen.... dagen. Denk... denk ik. *(gewoon)* Dat staat er twee keer waarom weet ik ook niet. *(voorleesstem)* Kijk naar je uit. *(gewoon)* Ondertekend door... EB.

AREND-JAN: Wat wil dat nu weer zeggen?

VIKTOR: *(haalt schouders op)* Weet ik het? Zal wel een van je vriendinnen zijn. Die zal wel iets met je willen bespreken denk ik. Nou vooruit onder de douche. *(duwt hem richting deur opkomst)*

AREND-JAN: *(nadenkend)* Vriendin? EB? Ik zou niet weten wie dat moet zijn.

VIKTOR: Denk daar maar aan als je onder de douche staat. Nou vooruit douchen. *(weer duw)*

AREND-JAN: Ik zou het echt niet weten. Als het nu MD was, dan was het Marijke. Of SH was het Sascha maar EB? Ik weet het echt niet. *(af deur opkomst)*

VIKTOR: *(zucht)* Nou dan maar weer eens beginnen met opruimen. He, mannen! Eer we hier de boel weer aan kant hebben dan zijn we een paar uurtjes verder. Moet je toch eens kijken wat die een rotzooi gemaakt hebben en wie mag het weer opruimen? Inderdaad... ik want als je het aan Arend-Jan moet overlaten dan...

AREND-JAN: *(gehaast op, deur open gooien)* Ik weet wie het is!

VIKTOR: Da's mooi. Dan hoeft je, je daar ook weer niet druk over te maken.

AREND-JAN: EB. Emma Beemsterbouw. Dat is het!

VIKTOR: Emma Beemsterbouw? (*nadenkend*) Waar he ik die naam toch meer gehoord?

AREND-JAN: (*druk op zichzelf wijzend*) Ik... Ik...

VIKTOR: Wat jij? Ja natuurlijk mallerd, je zei net zelf dat je wist wie het was dus...

AREND-JAN: Ik ben het... ik bedoel... . Ik het ook Beemsterbouw.

VIKTOR: Och natuurlijk, wat stom van me. Jij heet Beemsterbouw. Dus dat wil zeggen dat je..je zus op visite komt? Da's leuk hoe lang heb je je zus nu niet gezien?

AREND-JAN: (*schudt hoofd*) Niet... niet mijn zus. Die heb ik niet eens. Het is veel erger. Mijn moeder komt op bezoek!! EB staat voor Emma Beemsterbouw! Dat kan niet anders het is mijn moeder.

VIKTOR: O je moeder. Wat leuk zeg. Hoelang is het nou geleden dat ze geweest is?

AREND-JAN: (*haalt schouders op*) Weet ik het? Een klein jaartje? Ik ben een keertje thuis geweest enne... ja een klein jaartje denk ik.

VIKTOR: Maar dat is toch leuk. Na een jaartje komt je moeder weer eens op bezoek. Nou dan moeten we zeker zorgen dat alles op orde is. Vooruit snel douchen en opruimen. Daarna een bloemetje kopen. Twee trouwens. Eentje om hier neer te zetten en de ander om aan je moeder te geven en dan gaan we nog boodschappen halen. Nou vooruit wegwezen douchen. Hop... hop opschieten!

AREND-JAN: (*nadenkend weer af*)

VIKTOR: Zijn moeder! Och dat wordt leuk. Maar dan moeten we zeker zorgen dat alles aan kant is.

AREND-JAN: (*gehaast op, paniekerig*) Zij weet het niet.

VIKTOR: Ben je daar nu weer? Wat weet ze niet?

AREND-JAN: Van jou! Ik bedoel van ons. Ik bedoel eigenlijk dat jij.. dat jij....

VIKTOR: (*rustig*) Hier tijdelijk woont?

AREND-JAN: Ja! En ook dat jij... dat jij... eh zo..eh doet... eh bent. Nou ja straks denkt ze ook nog dat ik... dat ik... ook zo ben zal ik maar zeggen.

VIKTOR: Een moeder weet heus wel hoe haar kind in elkaar steekt hoor. Daar hoef je niet bang voor te zijn. En dat ik hier tijdelijk woon kun je toch gewoon vertellen? Bovendien zal het haar wel opvallen omdat alles hier nu netjes is. Dat is het heus niet als jij hier alleen woont.

AREND-JAN: Je hebt misschien wel gelijk. Ik... eh denk dat ik me niet zo druk moet maken. Ik moet eigenlijk blij zijn dat moeder weer eens op bezoek komt.

VIKTOR: Inderdaad. Maar schiet nou op. We moeten hier nog opruimen en dan nog boodschappen doen. Als we te laat zijn dan is het lekkerste gebak al op bij de bakker.

AREND-JAN: Gebak? Er is toch niemand jarig?

VIKTOR: (*zucht*) Er hoeft toch niemand jarig te zijn voor gebak? Bovendien is het toch een feestelijk iets als je moeder na een jaartje weer eens langs komt, dat moet je toch vieren? En dat vier je dus met gebak en een bloemetje. Zo maak je indruk op je moeder. He, moet ik je nu alles voorkauwen? Die mannen helemaal geen gevoel voor romantiek. Vooruit genoeg gekletst. Opschieten!

AREND-JAN: (*af deur opkomst*)

VIKTOR: Zo, nu eens beginnen anders komt het nooit af. Eens kijken eerst maar een plastic zak gaan halen om alle rotzooi in te....

AREND-JAN: (*snel op, paniek*) Ze weet het niet!!!

VIKTOR: (*zucht*) Wat weet ze nu weer niet? Daar hebben we het net toch over gehad?

AREND-JAN: Nee, nee ik bedoel niet van jou... eh ons... eh dat jij hier bent. Nee, nee Annemijn!!!

VIKTOR: En wie is Annemijn nu weer?

AREND-JAN: Mijn vriendin... mijn (*overdreven*) ex-vriendin!!! Je weet wel een vriendin die geen vriendin meer is!!

VIKTOR: Ik weet heel goed wat een ex is. Heb er zelf ook een aantal. Maar wat wil je daar mee zeggen?

AREND-JAN: (*paniek*) Annemijn is niet hier en mijn moeder komt. Zij moet komen. Zij moet naar hier komen. Waar is mijn telefoon? Waar is dat ding? (*zoekend rond lopen*)

VIKTOR: Rustig, rustig. (*pakt AJ bij schouders*) Kijk me eens aan. Kijk me aan. Zo ja, en nu een paar maal diep ademhalen. (*samen ademhalen*) Heel goed, doe nog maar een keertje voor alle zekerheid. Mooi zo. En vertel nu eens rustig wat er met die... die ex van je is.

AREND-JAN: (*zucht diep*) Mijn ex-vriendin, Annemijn dus, woonde bij me in. Nu we geen relatie meer hebben is ze weg.

VIKTOR: Klinkt allemaal heel logisch. Zulke dingen gebeuren.

AREND-JAN: Alleen mijn moeder weet dat niet! Zij weet niet dat Annemijn weg is!!!

VIKTOR: Dan zeg dat toch tegen haar?

AREND-JAN: (*paniekerig*) Dat kan ik niet! Ik bedoel dat kan ik wel maar dat gaat niet of dat gaat niet en dat kan ik niet!

VIKTOR: Rustig, kalm. Zucht maar weer een een paar keer.

AREND-JAN: (*snel zuchten, bijna omvallen*)

VIKTOR: (*opvangen*) Rustig, zuchten. Je gaat te snel. Direct ga je hyperventileren en ga je onderuit. Gaat het weer een beetje?

AREND-JAN: (*knikt*) Het gaat weer.

VIKTOR: Mooi en vertel nu maar eens rustig en kalm wat er aan de hand is.

AREND-JAN: Mijn moeder weet dus niet da Annemijn en ik uit elkaar zijn. Op zich geeft dat natuurlijk niet alleen...

VIKTOR: Alleen wat?

AREND-JAN: Mijn moeder heeft gezegd dat ze alles wat ik hier heb zal betalen.

VIKTOR: Da's een mooi van je moeder. Nou ja, dan zal ze wel zoveel geld hebben om dat te kunnen maar dan is het nog een mooi gebaar.

AREND-JAN: Ze heeft meer dan genoeg geld. Maar laat me nu eens uitpraten. Ze betaalt dus de huur van dit appartement en geeft me nog een kleine maandelijkse toelage. Echter op één voorwaarde.

VIKTOR: En die is?

AREND-JAN: Dat ik samen blijf met Annemijn. Dat ik zal trouwen met Annemijn. Dat ik misschien kinderen zal krijgen met haar.

VIKTOR: Ja? Dus?

AREND-JAN: (*paniekerig*) Hoe moet ik trouwen en kinderen krijgen met Annemijn als het uit is? Als ze weg is? Als ze niet hier is? Daarom moet ik ze bellen, daarom moet ze hier komen. Straks heb ik geen appartement en geen toelage meer. Kan ik niet meer gaan stappen, niks leuks meer doen. Niet meer gaan shoppen. Niks meer!

VIKTOR: Och kom, er zijn toch ook nog andere dingen?

AREND-JAN: Nou, welke dan?

VIKTOR: Nou..eh... eens kijken... eh... ja... nee... misschien... eh...

AREND-JAN: Zie je nou, jij kunt ook niets noemen. O, wat moet ik nu doen? Straks moet ik leven van mijn armzalig salarisje. Dan zal ik zelfs moeten verhuizen. Verhuizen naar een éénkamer flatje driehoog achter in de laatste flat. Dat wil ik niet.

VIKTOR: Heb ik ooit eens gewoond. Was best wel leuk met al die andere jongens... eh jongeren.

AREND-JAN: O Viktor, wat moet ik toch doen? O, ik moet Annemijn bellen. (*opstaan en zoeken*) Waar is die telefoon nu toch? Als je dat ding nodig hebt zie je hem niet.

VIKTOR: En jij denkt dat die je helpt? Het is je ex! Jullie zijn niet al te vriendelijk uit elkaar gegaan. Denk je nu echt dat ze terug komt?

AREND-JAN: Ze hoeft alleen maar terug te komen voor die paar daagjes daarna moet ze weer weg.

VIKTOR: Dat doet ze nooit. Luister nu toch eens jongen. Ik zal het langzaam zeggen: *(langzaam praten)* Dat doet zij niet.

AREND-JAN: *(wanhopig)* Maar wat moet ik dan? Straks al bananendozen meebrengen voor de verhuizing.

VIKTOR: *(haalt schouders op)* Ja, dat weet ik zo snel ook niet. Je zal iets moeten verzinnen of gewoon de waarheid vertellen en dan maar afwachten hoe je moeder zal reageren.

AREND-JAN: Door gelijk haar bank te bellen en de betalingen stop te zetten. *(zucht)* Wat moet ik verzinnen? Ik kan niet zomaar een meisje van de straat trekken en net doen alsof zij mijn ex is? *(Beide staren voor zich uit)*

VIKTOR: Misschien niet van straat plukken.

AREND-JAN: Wat nu weer? Nu praat je weer eens wartaal.

VIKTOR: Ik bedoel ken je niemand die voor een paar daagjes voor... eh Annemijn kan spelen?

AREND-JAN: Annemijn spelen? Je bedoelt een ander die voor haar speelt en dan?

VIKTOR: Nou die speelt voor je ex-vriendin net zo lang je moeder hier is en als die weg gaat verdwijnt zij ook weer. Dan is je probleem opgelost.

AREND-JAN: *(kijkt hem aan)*

VIKTOR: Wat? Wat is er? Wat kijk je me nu aan? Is er iets? *(begint zichzelf te bekijken)*

AREND-JAN: Viktor, je bent geweldig! Wat een schitterend idee. *(wil V omhelzen, stopt)* Dat ik daar zelf niet aan gedacht heb. Maarre wie moet ik nu eigenlijk bellen?

VIKTOR: Ja zeg, moet ik je alles voorkauwen? Je zegt toch altijd dat je veel vriendinnen hebt? Daar zal er toch wel ééntje tussen zitten die zoiets kan?

AREND-JAN: Ja, daar zeg je me zoiets. Ze moet wel een beetje kunnen acteren en dat kunnen al mijn vriendinnen niet allemaal. Eens denken... *(loopt denkend over toneel)*

VIKTOR: Zeg, neem effe je tijd zeg. Denk je er ook nog aan dat je je nog moet aankleden, opruimen en ook nog eens boodschappen doen?

AREND-JAN: Ja, ja... ik weet het. Alex, die kan het. Die doet het wel voor mij. Waar is mijn telefoon? *(beide zoeken en vinden)* Ha, hier eens kijken. Alex... Alex hebbes... *(luisteren)* Hallo, Alex met Arend-Jan... Arend-Jan, je weet wel van dat bruine café in... Nee, nee dat ben ik niet. Ik..... Inderdaad, zeg heb jij iets te doen?O, je ligt in het ziekenhuis?... Ach, nee da's erg zeg... .Dat meen je niet. Ook dat nog?... Nee, dat lieg je. Hoe is het mogelijk?...

Gelukkig niet zeg. Met mij alles prima, ja... nee,nee dan kun je me niet helpen helaas... Doe ik zeker. Nee beloofd. Alleen dit weekend niet dan heb ik geen tijd. Ik bel je nog... Ja, ja. Zeg beterschap, he. *(uitdrukken, hoofdschuddend)* Die Alex.

VIKTOR: Zo te horen is het nogal erg.

AREND-JAN: Valt wel mee. Zo te horen had ze een koutje dat niet overging. Men was nu bezig met medicatie. Eens kijken wie nu dan? *(kijken telefoon)* Karlijn, die is altijd wel in voor zoiets. Bovendien woont ze niet al te ver uit de buurt, da's ook makkelijk. *(drukken, luisteren)* Yo, Karlijn, met Arend-Jan.... Die ja... Goed, goed niks te klagen. Zeg Karlijn, heb jij dit weekend iets te doen?Mooi, mooi, zeg zou je me willen helpen?... Een... eh.. geintje... Ik weet dat je daar wel van houdt... Mooi, mooi. Zeg als je direct naar mij komt leg ik alles wel uit... Geen punt, geen punt. Ik moet ook nog douchen dus... is goed en o ja, Karlijn, breng wat kleren mee. Het is de bedoeling dat je hier... Da's mooi, da's heel mooi. Ik zie je direct dan. *(drukken, opgelucht)* Yes, ze doet het. O, wat lucht me dat op.

VIKTOR: Dat is heel mooi. Maar dat wil zeggen dat je je nog meer moet haasten. Je kunt dat meisje toch niet zo ontvangen, ze schrikt zich het apelazerus. Vooruit ga nu eindelijk douchen en aankleden. *(duwt hem richting deur)*

AREND-JAN: Gelukkig heb ik het eerste probleem getackeld. Nu de rest nog. Maar je hebt gelijk eerst douchen. *(af)*

VIKTOR: Gelukkig, die is weg. Nu eerst maar eens op gaan ruimen. Je kunt tenslotte het bezoek niet ontvangen in zo'n zooi. *(pakt spullen en bijna af deur keuken, omdraaien)* Vreemd, hij blijft weg. Eerst kwam hij steeds terug en nu blijft hij weg. Da's wennen. *(weer kijken)* Hij blijft echt weg. Nou kom vooruit Viktor, opruimen. *(af deur keuken)*

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

VIKTOR: *(op deur keuken, schort aan)* Zo het eerste gedeelte is opgeruimd. Toch maar even een schotje voorgedaan. Je kleren zitten zo onder en die rotzooi krijg je er niet uit. Eens kijken wat zal ik nu eens doen? O, daar nog. *(pakt nog rotzooi en richting keuken, voordeurbel)* Nu dat weer! Wat zal ik doen of die rotzooi naar de keuken of eerst... *(voordeurbel)* Ja, ja! Nou da's duidelijk, die hebben geen geduld. *(spullen neer en af deur opkomst)*

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

VIKTOR: (*achter toneel*) Ga maar verder, hoor.

KARLIJN: (*op deur opkomst, eenvoudig gekleed, weekendtas bij zich*) Sorry hoor, dat ik zo snel hier ben maar ik ben eigenlijk wel nieuwsgierig wat Arend-Jan nu bedoeld. Ik snapte niets van zijn telefoontje. Ik maar wat kleding in een tas gegooid en ben hier naar toe gekomen.

VIKTOR: Och meisje, zo snel had ook weer niet gehoeven. Maar laat ik me eerst even voorstellen. Ik ben Viktor en ik neem aan dat jij Karlijn bent?

KARLIJN: Klopt. En jij bent een vriend van Arend-Jan of...

VIKTOR: Inderdaad, zeg je goed. Een vriend. Moest opeens woonruimte hebben en Arend-Jan zei dat ik wel een poosje bij hem mocht logeren.

KARLIJN: O. O ja natuurlijk, maarre, waarom heb jij dan zo'n schort aan? Doe je het huishouden hier?

VIKTOR: He? Schort? O ja natuurlijk dit schort. Och meisje ik was net een beetje aan het opruimen toen je aanbelde. Er was hier gisteravond een feestje en ze hebben alles gewoon laten staan. En ik kan niet tegen rommel he. Ik ben maar begonnen met opruimen en ter bescherming heb ik dit schort aangedaan. Je hebt zo een vlek op je kleren.

KARLIJN: Een feestje?

VIKTOR: Och, zo'n echt mannenfeest. Je kent dat wel. Gisteravond war er voetbal op tv één of andere belangrijke wedstrijd en toen zijn er een aantal vrienden gekomen en ja, zet een aantal voetbalfanaten bij elkaar en je hebt zo een hoop rommel zie je wel.

KARLIJN: Dus jullie hebben een...

VIKTOR: (*heft handen*) Ho, ho, niet jullie. Zij, de vrienden van Arend-Jan. Ik ben naar de bioscoop geweest. Naar zo'n enige film. Echt zo'n jankfilm. Genoten dat ik heb, echt heel veel.

KARLIJN: Zeg Viktor, waarom moet ik nu eigenlijk komen? Ik bedoel ik krijg een telefoontje, een vreemd telefoontje. Ik snapte er echt niets van.

VIKTOR: (*heft weer handen*) Meisje, vraag niets aan mij. Arend-Jan kan je dat beter vertellen. Dat is niet aan mij.

KARLIJN: Waar is Arend-Jan?

VIKTOR: Die is eindelijk gaan douchen. Hij zal zo wel komen denk ik. Bovendien dringt de tijd want zijn... (*slaat hand voor mond*) Nu zou ik het toch een beetje verklapt hebben.

KARLIJN: Je maakt me wel nieuwsgierig.

VIKTOR: Och meisje heb jij dat nu ook? Zo stervens nieuwsgierig?
Ik heb dat ook. Bij de kapper moet ik altijd die roddelblaadjes
bekijken. Op het werk moet ik altijd de laatste roddels weten.
Heerlijk is dat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto